

फणी विशाखो दिनकमहेशः । दुर्गान्तको विश्वहरिः
 करस्य शर्वः शशी चेति तिथीषु पुण्याः” इत्युक्ताः
 आगमोक्तदीक्षावतो दमनरोपपविधिः रामार्चनचन्द्रिका-
 याम् । तद्विहितमैव दृश्यः । ४ उपशान्ते ५ वीरे शङ्करः ।
 ६ कुन्दहले राजनिः । ७ अर्धभेदे दमयन्तीशब्दे दृश्यम् ।
 “यद्दरात् भीमस्य नृपस्य दमयन्तीकन्यावरणाभः ।
 “दमनादमानाक् प्रसेदुपस्तनयां तस्यागिरस्तपोधनात् ।
 दरमाप” नैषः । दमयति-दम-णिच्-ल्यु । दशासनकर्त्तरि
 लि० दुष्टदमनः सर्वदमन इत्यादि । ८ विदर्भाधिपभीम-
 नृपसुतभेदे च दमयन्तीशब्दे दृश्यम् । स्वाधिकारात्-
 प्रमादानीः प्रजाः दमयितुं शीलमस्य युच् । १० परमेश्वरे ।
 “मरीचिर्दमनो हंसः” विष्णु स० । “वैवस्वतादिहृषेण दम-
 यित्वात् वा” भाष्योक्तोच्चात्त्वम् । भावे ल्युट् । ११ दमने
 न० “न्यस्य दुष्टदमनञ्चमं हरिम्” मावः ।

दमनक पु० स्तार्थे क । १ दमनहले “हिगुणनगणमिह वित-
 तुहि । दमनकमिति गदति शुचि हि” इत्युक्ते २ षड्-
 चरपादके कन्दोभेदे ३ एकदशाक्षरपादके कन्दोभेदे च ।
 “हिजपर । युगलममलं तदनु कडय ननुगुहकम् ।
 फण्यपतिपरपरिगदितं दमनकमिदमिति विलितम्” ह० र० टी०
 दमनी स्त्री दम्यतेऽग्निरनया-करणे ल्युट् ङीप् । अग्निद-
 मनीहले राजनिः ।

दमन्य दमन इवाचरति दमन-क्यच् भेदे चान्यलोपः
 दमनकर्त्तृत्व्याचारे पर० क्यच् षेट् । दमन्यति अदम-
 न्यीत् । “षड्छ” लिशीर्षाणं दमन्यत्” ऋ० । १८६ ।

दमयन्ती स्त्री विदर्भाधिपभीमनृपस्य कन्याभेदे तत्कथा
 भा० व० ५५ च० यथा

“तथैवासीद्दिर्भेषु भीमो भीमपराक्रमः । गूरुः सर्वगुणै-
 र्युक्तः प्रजाकामः स चाग्रजः । स प्रजार्थं परं यत्नसकरोत्
 सुखमाहिजः । तमभ्यागच्छदुमन्त्रादिर्दमनो नाम भारत ।
 तं स भीमं प्रजाकामस्तोषयामास धर्मवित् । स हि विद्या
 सह राजेन्द्र ! मत्कारेण सुवर्चसम् । तस्मै प्रसन्नो
 दमनः सभायां यं यरं ददौ । कन्यारत्नं कुमारं च लीलु-
 दारान् सहायशाः । दमयन्तीं दमं दान्तं दमनस्य सुव-
 र्चसम् । उपपन्नान् गुणैः सर्वभीमान् भीमपराक्रमान् ।
 दमयन्ती तु रूपेण तेजसा यशसा चिया । सौभाग्येषु
 च लोकेषु यशः प्राप सुमध्यमा” । भा० व० ५१ त० च० ।
 वा च पुण्यलोकनगराजकनकम् यथोक्तं तन्मैव ५७ च०

“सा सतीत्य ह तान् देवान् पुण्यलोकं भारत ! ।

नैषधं वरयामास भैमी धर्मेण पाण्डव ! । विलज्जमाना
 वस्त्रान्ते जपाङ्गायतलोचना । स्तब्धदेशेऽसृजत्तस्य स्तब्धं
 परमशोभनाम् । वरयामास चैवैनं पतितो परमार्थिनी”
 “पार्थिवाच्चतुभूयास्य विवाहं विचारयान्विताः । दमय-
 न्याश्च सुदिताः प्रतिजग्मुर्यथागतम् । गतेषु पार्थिवे-
 न्द्रेषु भीमः प्रीतो महाभानाः । विवाहं कारयामास
 दमयन्त्या नक्षत्रं च । उपरं तत्र यथाकमं नैषधो द्विपदां
 यरः । भीमेन समनुज्ञातो जगाम नगरं स्तकम्” ।
 “त्वयि वीर ! विराजते परं दमयन्तीकिञ्चिद्वितं
 किञ्च” नैष० । [“दण्डो दमयिता दमः” विष्णु स० ।
 दमयित् लि० दम-णिच्-तृच् । दशासनकर्त्तरि श्विष्यो पु०
 दमाय दमं दमनमिच्छति क्यच्-आत्मनोदमनेच्छायां पर०
 क्यच् षेट् । दमायति अदमायीत् “शृण्वो वीर ! एव-
 सुयं दमायन्नमन्य मतिने नौयमानः” ऋ० ६।४७।
 १६ । “दमायन्तु ब्रह्मचारिणः” तै० उ० १।४।२ ।

दमित लि० दम्यते च दम-णिच्-क्त वा दान्तेत्यादि
 इट् । कतदमने ण्यदौ ।

दमिन् लि० दम-यमा० शीर्षार्थे विष्णुन् । १ दमनशीले स्त्रियां
 ङीप् । २ सागरसिन्धुनदीसङ्गमदक्षिणस्थे तीर्थभेदे न०
 शतप्रवर्त्तकविभेदे पु० “सागरस्य च सिन्धोश्च सङ्गमं प्राप्य
 भारत !” इत्युपक्रमे “प्रदक्षिणमुपाहृत्य गच्छेत भरत-
 र्चम ! । तीर्थं कुरुवरच्रेष्ठ ! त्रिषु लोकेषु विवृतम् ।
 दमीति नाम्ना विख्यातं सर्वपापप्रणाशनम् । तत्र ब्रह्मा-
 दयो देवा उपासन्ते महेश्वरम् । तत्र ज्ञात्वाऽर्चयित्वा
 च रुद्रदेवगणैर्दत्तम् । जन्मप्रभृति यत्पापं तत्क्षान्तस्य
 प्रणमति । दमी चाल नरच्रेष्ठ ! सर्वदेवैरभिष्टुतः ।
 तत्र ज्ञात्वा नरव्याघ्र ! हयमेधमात्रु यात्” भा० व० ८२ अ० ।

दमु(म्)नस् पु० दम-जनसि प्रणो० या छलः । १ यन्त्री, अक्षरः
 २ युक्ताचार्यो उष्णा निरुक्ते ४।५ । “जुष्टो दमुना अति-
 थिर्दूरोषाः” अक्षमधिकृत्य अस्या अन्या निरुक्तिरुक्ता यथा
 “दमुना दममना वा दान्तमना वापि या दम इति षट्छ-
 नाम तन्मनाः स्यान्मना मनोतेः” । ३ दमयितरि लि० ।
 “दमुना षट्छपतिर्दम क्ता” ऋ० १।६०४ । “दमयति
 राजसादिकमिति दमुनाः” भा० ।

दमे क्यच् दम-बा० के । ऋके निवृद्धुः ।

दम्पती पु० द्वि० व० । जाया च पतिश्च द्वन्द्वे जाया-
 शब्दस्य पक्षे दमादेशः । निहितयोः जायापत्योः अक्षरः ।
 “तौ दम्पती वशिष्ठस्य पुरोर्जन्मतरान्नमः” रघुः ।